

TARTALOM. Belföld. Előléptetések; — Hazai képek: (Népnevelés és még valami). — Szabolcsmegyei tiszujtás. — Vas megyei gyűlés. — Veszprémből H. I. urnak egy igazságbarát. — Ór. Zalai vásár hirdetés. — Szegedinek Szabadkára Kecskemérről. — Pesti szemle. — Orvosi értekezés. — Kérem levelezőinkhez. — Irodalmi ujdonság. — Könyvhirdetés. — Külföld. Spanyolország. — Nagybritánia. — Franciaország. — Egyveles.

Belföld.

A nagy-méltóságú magyar királyi helytartótanács keblebeli számvevő hivatalában néhai Vavra Ferencz halálával megürült számvevői-tisztségre Sebessy János volt számjegyzőt; — számjegyzővé Magussy Péter volt járulnokot; — járulnokká Kuka Athanáz volt díjas gyakornokot; — díjas gyakornokká pedig Deresik Antal volt díjtalan gyakornokot méltó tatott kegyesen kinevezni.

(Priv. tud.)

Hazai képek. (Népnevelés és még valami). — A népnevelés eszméje mióta némely szabadalmú hírlapjaink által szőnyegre hozatott, az azokban megjelenő igen érdekes czikkelyek lehetetlen hogy el nem fogult honfi kebelben visszhangra, igazolásra ne találtak volna. A korszerű kérdésnek: miképen kelljen e nagy eszmét — tekintve a később sarjadék boldogítását is — legüdvösebben életbe hozni? itt ott igen megközelítve érinték lelkes honpolgárok már üterét s alúított, az írás publicánusakint, nem meri szeméit felemelni a hatalmas szózatok ellenében, jelenközlését inkább azok közé óhajtván soroltatni: mellyek ez ügyben lett dolgokat, káros visszaéléseket terjesztenek olykor a nagy közönség elé; — mellyek, mint gyom buján emelkednek a csemete fölé, hogy ezt mielőtt még a jölvő nap sugárait élvezhetné, gonoszúl előlje — Elmondatik már e tárgyban miszerint néptanítókat kell neveltetnünk, hogy lélekismeretességeikre s ügyességükre ezerek lelki-testi műveltetését bizhassuk, s magam sem foghatok kezét azon félszeg nézetekkel, mellyek szerint négy legfeljebb öt iskolát végzett egyén s ez is habár éven át csak egyszer birt legyen képességgel sugó után leczkéljét elnyögdécselni, rectorásra elég jónak szavaztatik. — Ismertünk rectorát — nem épen az előkorban — ki francia háborúban egész káplárságig rugtatott, letelvén katonaságnál szegődött ideje, falusi notarius lett, melly hivatalból később valami módon kimaradván, rectorrá lön. S gondolja tisztelt olvasóm, a harezdedzette bajnok béke idején nem vala képes a közönség becsülését, szeretetét kivívni? — sőt inkább igenis: 100 bankó forint évdíj mellett a leghangosabb torokkal kántált, s oskoláját legjobb rendben tartá. — igenis: mert ha megdörögött a szó harezias gégején, haláltusát küzdött a szegény oskolás gyermek. — Az volt ám az ember — mondatik maiglan, olyan kéne sok, versenyt kapált velünk a szőlő-hegyen, s nem restelt bekocogtatni az ablak alatt mentiben, hogy ebélre, vagy vacsorára megjelenend; de ma rectoraink egészen urat játszanak, a karimás kalap s magyar nadrág már számüzvék köreikből, s ez még csak hagyján; de oskoláikban vesszöt sem tartanak már csupa kényelemből; pedig hej! — a gyermeket bot nélkül valamire vinni, felette nehéz! — Az alsó néposztály illetén fogalma néptanítóról és iskoláról csak nehezíti az ügyet, s bátran állithatom ma sem ritkák a főnebbi események: hivatalaiktól megfoszott gazdasági irnokok, ispánok s más kétes állásu egyének, balsorsokkal végző küzdeleikben önmegelégedéssel kiáltanak fel: ott ez vagy amaz a rectoria, ha másképp nem lehet, ugy is jó! s kiviszi tervét. — Hallottunk méltányos szózatokat az oskolatanítók évdíjaik javításáról, hogy ne kénytessenek alaacsony kézimunkával szaporítgatni kényerüket; mert, szóljunk igazat, 150 váltó forint (néhol tán kevesebb is) fixum s ahhoz irányzott mellékek, csakugyan nem üdvözithetik ám az ép, egészséges gyomru embert, jelesül, ha még egy csomó successor is rimánkodik kenyérért. Mit tehet illykor okosabbat keseredett szívű rector uran, minthogy felköltötkor, éh ég felejtés tekintetéből, ismét alvást javul sápuult gyermekeinek? s mi különös ha illykor a tanításhoz nélkülözhetlen nyugodt lélkismeret hiányából ferde irányú oktatással kinozza tanítványait, s jelszava: „dorgálás és vessző.” Mi pedig nem sietünk a sajtó sebet orvosolni, hanem szomorú sorsok javításaért esdő lelkesebb tanítóinkat is elég méltatlanul a hangyákhoz utaljuk, kiknek ninesen igazgatójuk, még is megszerzik nyárban eledelöket. — Uraim! szálljunk magunkba, válaszunk meg igazán tanítóinkat tudományosságokra nézve is, — minden mellékes tekintet, részrehajlás küszöböltessék ki választó köreinkből; — tegyük érdemes tanítóinkat — kik az egész nemzedék lelki testi örjei — jobb állapotba, s az elvetett mag bö aratással jutalmazandja üdvös munkálatunkat. Meg is van győződve jelen sorok írója, hogy a kor kívánataihoz képest e részben sem fogunk hátramaradni, s az újabb nemzedék méltó jogon követelhetendi néptanítójától: hogy hivatali körében lélekismeretesen eljárjon s ahhoz el-

ve halva hív maradjon. De hátra van még egy más az előbbihez hasonlú körülmény: tanítóink nem becsülése jelesül azok által, kik bizonyos hatósági kört minden ellenország nélkül képzelnek a már önsorsuk által is eléggé ostoroztatott fölött gyakorolhatni. Oskolatanítóink általjában véve lenézett néposztály az ecclesiákban s hol akadunk legtöbnyire a megrovást érdemlő rosznak eredeti forrására? — Tiszteletes uraimék (kivéven a kiveendő újabbkor szülöttjeit s a korszellemben haladó aggastyánokat, kik előtt magam is fejet hajtok)! ne képzeljék magokat oly iránytalan túlnyomósággal bíróknak rectoraik fölött, hogy „sic volo, sic jubeo” zsarnoki parancs szelleme undokítsa irántoki magok viseletét! — E szkedjetelek le olykor magasságtok érzetében az elnyomatott rend érdemeseihez, és ök halával üdvözlendik hivatalatoknál fogva szent személyeteket; mert ezáltal mentve érzendik magokat az ecclesia némely agyarkodó tagjai méltatlan üldözéseitől, jól tudván, hogy „a capite foetet piscis.”

A helybeli ágostai evangelicusok elemi iskolája növendékeinek próbatétele múlt hónapban esekély számu közönség előtt ment végbe. — Isten tudja, miért van az ugy, hogy inkább hajlunk más akármí jelenetet szemlélni, mint közös próbatételeinket? Ha egy kötéltánczó, egy testidomzatából ezerféle ficzamatások által, trücsköt békát alakít, vagy ha a deres kihúztatik s a szerencsétlen áldozat nolle velle reá nyújtódzik, százankint tömeglenek a köztérre; — míg exameneinken alig jelenik meg néhány az előjárók közül, azok is — talán — hogy meg ne rovassanak. — A feljebb említe tem próbatételten, két ifju lelkész, a tápio-szelei és czeplédi, becses jelenlétekkel tisztelek meg a gyülekezetet s szent hivatalaikhoz illő béketiréssel s kitartással minden feljegyzett tudományokból, annak ellenére, hogy helybeli lelkésünk öket türelmetlenül (mi közel nyolcfeven éveinek tulajdonitható) és minduntalan a már tovább mehetnének közbeszólásával akadályozza, szigorú vizsgálatot tevének. — A vizsgálatról általános észrevétel m: hogy az oskolás gyermekek, érdemes tanítójok által intézett minden kérdésekre rögtön és pontosan feleltek, a mennyiben tanuláslul kitűzött tudományaikat éven át könyv nélkül betűszerint hibátlanul megtanulták; — felakadtak azonban többször, ha a lelkiatyák tőnek életbevágó kérdéseket, szokva nem lévén lelkijerejük után szólni. — Szokjanak el valahára oskolata nitóink attól a szerencsétlen magoltatástól, hiszen szegényünkre már gépet is hallánk beszélni, azaz ész nélkül szókat elmondani. — Dicséretünkre legyen azonban mondva: tót szó nem hangzott le ágostai protestans ajkainkról egész vizsgálat alatt. „Kecskemét és tót szó!” hallok nemelleyeket felkiáltani. — Igenis uraim, — bár mi fogalmatok legyen Kecskemétről, annak evang. ágostai lakosai közt nem fehér holló a szláv-nyelv, — ámbár mind jó beszél is magyarul. — Csak valljuk meg szegényünkre: még az 1841iki ünneppajainkon, nem eléglve a lefolyt évek hosszú sorát, szentszékről hangzott le a hirdetés, miszerint tót nyelven is föladatik az ur szentvacsorája, s elaggott lelkészünk H. J. ur még pünkösöd más napján is tótul adá föl az ur vacsoráját olyan népnek, kik közül nines egy is, hogy magyarul ne tudna. H. J. és Kecskemét! kiált fel ismét egy lelkes hitszónok hőkeblü védője hitsorsosinak. — Igenis, buzgó lelkiatya! H. J. ur még is körünkben munkálja a rákmenetelt, annak ellenére, hogy múlt őszi superintendentiális vizsgálatkor ünneppéyesen elismeré a szenthivatal viselhetésébeni agaságból eredő gyengeségét, s igéré, hogy ez évi tavaszkor vagy nyugalomba lépénd, vagy segédlelkészt veend maga mellé, mellyhez az ecclesia is segédkezeket ígért nyújtani. — Szent a hitszónok szava, ha meg is tartatik! — Tisztelt lelki atyák, kiket a közbeesülés és tisztelet ecclesiák kormányzására érdemesített, legyetek olyanok mint a nap, melly életosztó sugárait szét lövelvén, azzal elaraszítja a legtávolabb határszélek zugait is, hogy azok lakóit ép ugy, mint a közelállókat fölélessze, — boldogítsa, s felfedezi a világosságom nem türehető roszat, hogy sötét odujába riassza. — Kecskemét, juniusban 1841. Gömör Fridrik h. ügyvéd.

△ Szabolcs, augustus 7kén. A tegnap és tegnapelőtt tartott tiszujtáson következő tisztikar alakult: első alispán lett 604 szótöbbséggel Zoltán János (Jármay Imre 1170, Zoltán János 1774 szavazatot nyert); 2dik Elek Mihály. Főjegyző: Erős Lajos; aljegyzők: Bay Ferencz, Kis Mihály; főügyvéd: Somosi Ignác; ügyvédek: Pethő Sámuel, Kelemen Gábor, Uray Tamás; hadi főpénztárnok: Kállay Miklós, házi főpénztárnok: Mikecz Ferencz; orvosok:

ndeléseket
méltányol-
Szerk.

Kecskeméti — most

Pozsony János, Konstantin Mihály. — Kisvárdai járásban: főszolgabíró: Jármy József; alszolgabírók: Irényi István, Péczely Pál, Füzesséry Lőrincz; esküdtek: Kastal István, Beeske Lajos, Király József; aladószedő: Kovách Ferencz; esendbízós: Farkas Károly. — Nádudvari járásban főszolgabíró: Leszkay Ferencz; alszolgabírók: Jánky András, Gencsy Lajos, Nagy István; esküdtek: Vályi Károly, Sz.-Miklós Ferencz, Pap Antal; aladószedő: Rásó Lajos; esendbízós: Szakácsy Mihály. — Dadai járásban főszolgabíró: Zoltán Mihály; alszolgabírók: Dézsy István, Bónis Károly, Kállay Ulul; esküdtek: Mezösy Tamás, Nyitray Sámuel, Vay Geiza; aladószedő: Sepsy István; esendbízós: Laskay Péter. — Batori járásban főszolgabíró: Péchy László; alszolgabírók: Fejér József, Szabó Albert, Kauzsay Károly; esküdtek: Szilcz Ferencz, Baksay István, Szegedy Pál; aladószedő: Ujlaky István; esendbízós: Apagyi József. — Magtár biztosok: Kövér Miklós, Homonkay János; levéltárnok: Ferenczy Lajos; pertárnok: Diószegyi Károly; várnagy: Molnár Gergely. — Az egész tisztújítást a legszebb rend, józanság az ellenvélemények iránti kölcsönös türelem jellemzé, s ezt tulajdoníthatni a tisztújítási rendszabályok megtartásának (a meny nyiben gyakorlatban lehetett), a rakonezatlankodó vezérek nemléte nek, de leginkább főispán párthoz nem csatlakozásának, ki talán még a tulságig is részrehajlatlan volt; mert még a legalsóbb hivatal is szótöbbséggel döntette el, ha csak kissé kétesnek látta is a felkiáltásból kivethető nagyobb számot. A választástul függő hivatalok ekép betöltetvén, a tiszteletbeliek kinevezése másnapra halasztatván, hangos 'éljen' kiáltás közt hagyá el a deszka sátor fős ispánunk. Kiáltta tehát, a 'Világ' is a magyar világnak; éljen az utánzásra méltó derék főispán!!

□ Vasmegye. Augustus 2kán évnegyedi közgyűlésre számonsan gyűltek össze a rendek; az első alispány a gyűlés megnyitása után azonnal előadta: miképen már közel két hónapja, hogy eltelt a törvényes három év, melyre őt közbizodalom a közigazgatás hatalmába helyhezé; s minthogy részint családi viszonyai, főképp politikai elve a hivatal további viselését nem engedik, a rendeket felírás sal a főispányi székbétöltését a tisztújítás hamarábbi megtartása végett sürgetni. — A Rendek, ebben a tárgyan tett több rendbeli indítványok kölcsönös megvitatása közben, a tisztikar iránti teljes megelégedésüket kijelenték, azonban a törvény szigorú megtartatását e tekintetben is mélyen szíveken viselvén, azon hozzá adással, hogy a felírásához egyszersmind a tisztújításnak el nem halasztható határideje t. i. october eleje hozzá csatoltassék, aképen az alispány indítványát elfogadák. Herczeg Batthyáni Fülöphöz a megye örökös főispányához is egy kérelmet intézendőnek vélték, miszerint jövendőben e fényes hivatalt tetlegesen is viselni méltóztatnék. Érzékeny fájdalommal vevék a rende a helytartó tanácsnak az annyira szükségese mezei-bírák iránti tagadó válaszát s minthogy a tisztikar szaporítását a közigazgatás tetemes hátramaradása nélkül nélkülözni nem lehet: — a folyamodás ujonan az adatok bővebb előtejesztésével hat bíró ugyan annyi eskütt iránt megrendelitetett. — Felolvasztatott tovább a cancellariának egy világos örökösödési osztályban hozott ítéletét megsemmisítő parancsa a bíróság nem illetősége miatt: a tárgy hosszú vitákra nyujta alkalmat; — a rende egy része így okoskodott, hogy az illynemű parancs kiadása a legfensőbb felügyelési hatalom kétségtelen jogaihoz tartozik; hogy az 183² 14dik törvény czikk, midőn a választmány ítéletével meg nem elégedő félt a törvény rendes útjára utasítja, csak a per érdemét érti s a jelen esetre, hol a judicatus forog kérdésben nem alkalmazható: — a rende más része azonban előadván, hogy a felügyelési hatalom, csak a törvények értelmében gyakorolható; már pedig az ítélet megsemmisítő hatalomnak a törvényeinkben nem hogy csak semmi nyoma nincs: sőt a feljebb említett törvény czikk általánosan szólván, a meg nem elégedő félnek a törvény rendes útján kívül minden más menedéket elzár és miután ugyan ezen törvény a per formája és érdeme közt különbséget nem tesz, a fent említett okoskodásra csak azt lehet mondani: ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus. — A rende többsége, ne hogy a bírói eljárás az illy parancsok által jövendőben is gátoltassék, felírást határozta, miszerint ezen gyakorlatot el nem ismeri. — Sz. M. indítványozá, hogy jövendőben a törvényszéki bírák, kik eddig az alispány kinevezésétől függének, a megye közönsége által választassanak, az indítvány köztetszéssel elfogadtatott, választatási idejök valamint szükséges számuk s más ebbe az érdembe egybe vágó körülmények iránt a tervezet a tisztújítás nu kálatiban foglalkozó választmányra bízotván. — Szönyegre került a kisgyűléseknek megszüntetése is, minthogy azonban a négy évnegyedi gyűlés nem elégsége; a tárgyalandók tárgyalására, végzéssé lön, hogy az évnegyedi gyűléseken kívül 5 vagy 6 héttel időnkint reájuk következő törvényszékek kezdetén is közgyűlés tartassék, fenmaradván rendkívüli esetekben az alispánynak összehívási joga. Előkerülta felváltótörvényszéknek egy átküldő levele, melly iránt minthogy parancs formában volt szerkeztve, felírás rendelitetett a végett, hogy ő fensége a felváltótörvényszéket a törvényszabta formák megtartására utasítsa. — Végre felolvasztatott a tisztújítási választmány mun-

kálata; és miután a honoratoroknak való választási jog megadása megvitattatott volna, azon végzéssel: hogy mindazok, kik a nemesi terhe viseléséhez járulnak, megyei bíróság alatt vannak, szavazattal a tisz utításban birjanak, a választmány munkálata egész terjedelmében elfogadtatott.

☞ Veszprém július 30kán. Midőn a 'Világ' 57dik számában álló czikkecskét iránk, azt csak azért tettük, hogy a t. cz. olvasó közönséget tudósítsuk, miképen a hírlapoknak a 'Veszprémi ujjonczozás' tárgyabani hosszas hallgatása korán sem a dolog bevégzésének, mint inkább rendes vizsgálatutjani tárgyalatásának következése; és mert ez volt csak czélünk; távoztatni akartunk minden olly erősb kifejezéseket, mellyekkel a dolgot érdeme szerint füszerzhettük volna; s mert nem lakik kebelünkben e tárgyan más szenvedély, mint a nyomtatott szegény adózók sorsa feletti sajnálkozás érzete; nem lettek szavaink gúny szavakká (minővé, ha tollunk épébe mártottuk volna, mint mondatik, könnyen lehetének); nem bántottunk személyeket, mert erősb meggyőződésünk, hol dologrul lehet szó, nem bibelődni személyekkel; nem neveztünk főbíró, vagy akárkit mást, mert nem akartunk ollyasmit írni, mi az igazsággal ha nem ellenkezik is, de a dolgoknak különös fekvésénél fogva gyen-ge erővel be nem bizonyítható, és mivel mind ezt nem tevének, mivel esupán a tagadhatatlan igazságu lett dolgokat beszéltük el, nem reményeltünk ellenünk felszólalást, nem ollyant, minőt a 'Világ' 60dik számában olvasni lehet. De valamint földi pályákon sokszor, igen sokszor megtörténik, hogy az mit nem reménylünk daczunkra törté-
ténik — megjelent a 60dik számban durva kifejezésektől, rend, logika nélküli szavaktól áradozó czikkely, mellyre felelni — mint-hogy alacsonyágokkal vesződni nem akarunk — feleslegesnek tartanók, ha abban ollyas valami nem volna, mi reánk azon gyanút hozná, mintha mi az 57dik számú czikkelyünkben a 'vizsgálódó választmányt megvesztegetésekről vádoltuk volna. Uram! ha lakik kebelében egy csepp becsületérzés (min kételkedni nem akarunk), ha nem csupa 'parancs' után cselekszik, hanem azt, mit gondol, és leginkább azt mit r, agyában elébb meg is szokta rostálni, tegye szívére a kezét s megolvassa az idézett lapon foglaltakat, pir nélkül mondja el: van e ollyas valami azon czikkelyben, vagy lehet e a szó-csavarrás legszorosabb értelmében is abból ollyasmit következtetni? Tanuljon H. J. ur elébb olvasni, azután lépjen sorompóba, ne durva kifejezésekkel (mert ezen fegyverrel mi vivni nem tudunk), hanem mint követelni látszik hideg ész fegyverével önállólag, bujtogatás, parancs nélkül; támadjon meg tényeket, általunk megtörténteknek állított factumokat s ne nyuljon személyeskedés fegyveréhez, melly csak gyávák kezébe illik: akkoron igen is nyílt sisakkal fogunk ellenébe lépni és erős reménnyel reményljük, nem leend reánk nézve egy perezig is kétes a viadal, miénk a győzelem, mert fegyverünk 'igazságfegyvere'; mert állításaink tagadhatatlan lett dolgokon alapulók. — Addig azonban megengedend H. J. ur és mindenki, kinek nevében felszólalni sietett, ha sisakunkról a rostélyt fel nem emeljük: mert illy fegyverekkel támadó ellenséggel a sorompóba kilépni 'a becsület tiltja.' — És minthogy nem szándékunk a közönséges hírlapokat, mellyeknek hasábjai szentebb czélok elérésére szentelvék, hasonló kifakadások színhelyévé tenni, bár mit mondjon is nemtelen fegyverü ellenünk, ha szavai még gúnyosabbak, ha kifakadásai még vastagabbak leendenek is, mert ismerjük az író, hallgatni fogunk, ügyünket a részrehajlatlan olvasó ítélete alá terjesztvén. Egy igazságbarát.

Dr. Ó cs. kir. fősége Somogy megyében kebelezt Zala helységében évenként négyszer u. m. april 5kén; majus 25; augustus 27; és october 4kén tartandó országos vásárookra legfel öbb k. engedelmet ada.

Szegedinek Szabadkára Kecskemétről aug. 7kén 1841. Százados viharok nehezültek Árpád ivadéka fölé, és midőn hinnők, hogy a sötétség embereit az előhaladás aranszárnyai repe-sik körül, sír lelkem a sújtó valóság tudatán, miszerint ma is — mint az önkény jellemzette századokban — vannak emberké, kik előtt az igazat kimondani bűn, és az igazmondót megkövezni, kegyeskedés. — Emberek, azaz el nem fogult, részrehajlatlan emberek a 'Világ' 55 számában kecskemétről közlésemet fertelmes satyrának nem fogják keresztelni; mert az abban megnevezett csuklya — mely a lacrymákat okozá — kegyetek egyenruhája s nem gúny tárgya, különben a világiak divat viszketeg mámorában nem majmol-gatnák; a szőlőhegyekeni koledálás pedig lett dolog, s az is nem mai sem tegnapi. — Bizonyossá is tehetem Sz. urat, hogy szemé-lyemet anathemázó iratára — mellyben a Nemzeti hírlapban ellenem szinte e modorban ki kikelt névtelenül, ki a dologra magára szinte semmit ezafólag nem mondhat, a lealacsonyító kifejezésekben mintha becsülete forogna kérdésben, vitézesen vetekedik s győz — épen semmit sem válaszolnék, ha itt ott, aljas okoskodással az olvasó közönség előtt nevétségessé nem gúnyol s agyamat, körül-belül, fára kipeckzelt czinke fogóhoz nem hasonlítja. — Válaszolok tehát, hogy ne mondassam hallgatással helyeselni Sz. uram 'Világ' 58dik számabani fekete mázolásait; — válaszolok minden kitérésnek, czi-kornya és sallangok nélkül, kizárolag csak a dologra. Tetszik Sz.

urnak a keesk
len ugynevez
miért? hát ne
lajdonítják e
részt kegyes
mezhetik mag
do izgató bűn
idő et? Szaba
esedezéseit, i
telt szerzet
na vakmerő n
források nyit
keresetekkel
országosan a
annepélyesen
bájjék Sz. ur
mellyet elég
zott letenni?
ni, hogy csel
szerint földés
teink terem
ezéllal, hogy
vánt tó tudor
san nem. Ké
e a mézárla
atyáknak bol
hogy körül b
mitása szerin
endettek t i
az én házam
egy fa keres
reá, hogy én
rint a város
teni. Az ürge
azokat épite
vagy sem, t
gyok a tudor
ternek nem i
rok s minde
ritus atyam
lasztandom)
Sz. ur még
helyzet az a
Bachus kuri
se koczanta
Miattam Tol
játok uraim
uram Sz. ur
kecskeméti
ladó időktől
tse meg adá
vasni fogja
elnevezések
azon állítás
ledalót; pe
kertjeinket
de lana cap
hegyek köz
pon sűtkére
zással, hog
lemű uraim
csak gyermek
adta időmet
Pest
rosban, mi
na piacon
szonyság g
belöle egy
ne-e? miut
alig haladt
inyének az
vivé az ela
mintegy le
zatára sem
jutalmaztat
val vitt —
sorába tart
ben kényte
mellet s
színházban
rencés lev
je mellé ju
különös jó

urnak a kecskemétiakat háladatlan néptömegnek nevezni az egyet-
len ugynevezett, pseudo izgató büne miatt. Hálátlan néptömeg! és
miért? hát nem e néptömeg méltányuló keresztényi szeretetének tu-
lajdonítják e maiglan az atyák, hogy békés falaik között — nagy
részt kegyes adakozásokból — becsületesen és kényelmesen élel-
mezhetik magokat? — Miért hányja szemére — ismét csak a pseu-
do izgató büne miatt — kecskemétieknek az 1644iki vész terhes
idő et? Szabadalmúl akarja e használni az akkori veszendő népség
esedezéseit, ígéreteit? És kihozá kérdésbe az általam is méltan tisz-
telt szerzet egyénei munkálódásait, fáradaimait? — Ki vol-
na vakmerő nem óhajtani, hogy a szerzetes atyák számára e honban
források nyitvánának, melyek eszköznek a lebecsülő kenyer
keresetekkel felhagyást? A méltatlan ráfogás ellen, miszerint én az
országosan ápoltszazet hazám előtt nevetségessé tettem volna,
ünnepélyesen óvást teszek s a bérnállással, ajánlom óvatosabban
bájják Sz. ur. És kiakarja kegyedre mázolni esküje megszegését,
mellyet elég okos vagyok hinni, hogy egyedül isten kezébe tartó-
zott letenni? Kegyeskedik Sz. ur a kecskemétiakat általában vádol-
ni, hogy cselédek barmaikhoz hasonlóak. — Alázatos véleményem
szerint földész gazdák cselédek, minőket nyomorú nevelő-intéze-
teink teremtettek, kénytelenek elfogadni, még pedig nem azon
czéllal, hogy majd privát órákat adjanak naponkint nekik a megki-
vánt tudományokból. Ki itt a hibás? a földész gazdák bizonyo-
san nem. Kérde Sz. ur az imént emelkedett boltok nem megkezdése
e a mézárslasi műtételnek? — felelet, nem; mert hogy a szerzetes
atyáknak boltok épülnek, azért a r. cath. sz. ecclesia elég okos,
hogy körül belől 3000vftot jövedelmező boltjait kegyed bölcs szá-
mítása szerint, leverettesse. „Nyilván ön udvarában jobb helyen le-
endettek” t. i. a boltok — így epéskedik Sz. ur. — Meglehet, mert
az én házam a temetőben árenda nélkül hever, s udvarán majdan
egy fa keresztnél egyéb nem igen fog diszjelgetni. Nem emlékezem
reá, hogy én vagy az általam idézett K. cs. D. állítá vala, misze-
rint a városház és győgszertár közti téren kellene a boltokat épi-
teni. Az ürge város szélén pedig egy oly szerencsétlen gondolat volna
azokat építeni, mint isten háza ajtaiba. Hogy monachusok-e önök,
vagy sem, taglalni nem akarom, nem azért mivel még ipas sem va-
gyok a tudományok mezején (mellyen kicsinségem érzetében mes-
ternek nem is ismerem magamat; de vándor éveim után, a literato-
rok s minden bölcsök czéhébe, melyben Sz. uram már akkor eme-
ritus atyamester is leendhet, felvételért rimánkodni el nem mu-
lasztandom), hanem; mert nem hírlapi értekezések közé való. —
Sz. ur még Bachus kirijának is gyanitgat, — csak átkozott gonosz
helyzet az a gyanakodási, — engemet Prisznitz leghőbb jobbját
Bachus kirijának nevezni, engem, ki még Sz. uram egészségeért
se koczantanék poharat, ha csak nem friss vízzel töltetnék meg.
Miattam Tokay szőlőhegyei is k. buczkákka törpülhetnének „Hall-
játok uraim! a homok buczkákban szőlőhegyek vannak! — Ej, ej,
uram Sz. uram, hát kecskeméti ember létére máskint is hallotta a
kecskeméti szőlőkerteket nevezni? A nép nyelvén emberéletet ha-
ladó időktől, úgy hangzik s ki önnön füleinek nem hinne, ám tekin-
tse meg adás-vevést magában foglaló városi protocollumainkat, s ol-
vasni fogja helyel helyel: öreghegy, máriahegy, uj-hegy stb. Illy ferde
elnevezések minden városban hallhatók. Kacaját csap végtére Sz. ur
azon állításomon, hogy szüretkor izzadozni mondám köntöse alatt a ko-
ledalót; pedig az nincs máskép, — tegyen csak próbát járja el szőlős
kertjeinket szüretkor, s keserű tapasztalásán okulandhat. Egyébiránt
de lana caprina nem szokom vitázni, júniusban jártam én már havat
hegyek közt; de ugyan ott, értem novembert is, melyben meleg na-
pon sütkeztem. — S ezzel bevégezem védíratomat azon nyilatko-
zással, hogy bár fülemig hassanak időszakonként Sz. s hasonszel-
lemű uraim papirból összehajtogatott puska durranásai (mellytől
csak gyermek retten vissza), — én hallgatni fogok, s jó istenem
adta időmet hasznosabb foglalkozásokra fordítom! N. —

Pesti szemle. Ismét valami, e jó s rozstörténetekkel dús vá-
rosban, mi megérdemli, hogy nyilvános uton megrovassék. — A szé-
na piacon a botránkozató események e nagy színterén — egy asz-
szonyság görögdiányét vásárolt egy szekérről, jónak látta azonban
belőle egy négy szeg darabkát kimetszeni, és megnézni érett len-
ne-e? miután annakjóságául látványilag meggyőződött, kifizette; —
alig haladt azonban néhány lépést, megis kostolá, nagyra termett
inyének azonban nem tetszvé, miután belsejét jól elcsúfította, vissza
vivé e eladónak. — Ez azonban elfogadni vonakodott, erre rögtön
mintegy lesből ott termett egy úriember, kinek midőn hatalmas szó-
zatára sem hallgatva a pór, még feleselni talált, egy hatalmas poffal
jutalmaztatott, miután még az uracs néhány diányét szekeréről magá-
val vitt — büntetés fejében. Nem akarnók hinni mintha ez uracs azok
sorába tartozott legyen, kiket e néven nevezünk: „Rendőr,” külön-
ben kénytelenítetünk nyilvánítani, hogy az illy igazságos rendőrök
mellet és felett, kívánható egy második örködése. — A magyar
színházban a mult héten egy nap a második emeletbe mentem, sze-
rencsés levék egy a nemzeti színház éneklő kar felkent szüzeeské-
je mellé juthatni; a jámbor elejinte feszengni kezdé ülőhelyén, ezt
különös jó kedvének tulajdonítva nem szólék semmit, később hango-

san kezdé fecsegni, és nevetgélni, — már ezt nem csak én, de
szomszédim is megsokalván, megszólítám: viseltetnék kissé nagyobb
kimélettel a hallgaték iránt; — erre a jó lélek felém fordult és olly
szemeket csinált hogy férfi létemre szinte megijedék; — e nem elég,
ő e hatalmas Tableaux-t ez epiloggal végzé: „ha nem tetszik az ur-
nak a lárám, menjen a földszinre, e hely a nemzeti színházban ugy
is számunkra készült; — én nem tudtam haragudjam vagy nevessek
e gorombaságán, és talán elhallgaték, de a kis harpia valamely —
rendkívüli — rendesvounson kölcsönzött simasággal csak folytatá mo-
nologját, erre aztán magam is jónak gondolám picziny fülecskéibe
valamit sugni, mire tökéletesen eloszlott nagy kedve és elhallgatott,
mit mondana a jó leány, ha most őt megnevezve illy kérdést t n-
nek elibe: „be tudná-e bizonyítani fennebbi mondatát?” — Lauka G.

Orvosi értekezés. — „A Kuruzsok” orvos rendészeti
tekintetben. Irta Fro mm P ál orvos tudorráletekor. — Ajánlva van
gr. Z i c h i I s t v á n urnak ts. Veszprémmege főispánjának. — Az
értekezés kor-és népszerű, s kívánatos, hogy a derék szerző esz-
közölje, miszerint munkája a köznép kezeibe is eljuthasson. — Jel-
igeül gr. Sz é c h e n y i legújabb munkájából „A KELET NÉPE”
im e fölséges mondatot választá: „A gyógytanban, — valamint az or-
száglásban, az észnek szabad működni, aszivnek ellenben, jóra, ne-
mesre gerjesztésen kívül még moczanni sem.” — Szerző értekezé-
sében előadja a kuruzsolás okait köznépnél, felsőbb rendűek-
nél, tovább előadja azon módokat, miként kellene a kuruzsolást ki-
irtani, röviden érinti az állatok kuruzsolását, húgy jóslókat, deléje-
zőket (magnesezőket), végül néhány adatot hoz föl a kuruzsolás
rosz következésiről. — Szerző a munka terjedelméhez képest ve-
lösen kimerítőleg adja elő saját nézeteit. — Különösen édes ho-
nunkra vonatkozólag az ügy szeretetétől ihlett kebellet fájdalom-
san említi miként honunkban a kuruzsolás napról napra jobban ter-
jed; a többek közt emigy vélekedik és igen helyesen: „ha orvosa-
ink az országtól fizettetnének, minden kuruzsolásnak vége lenne. —
Sokat tesz a kuruzsolás terjedésére az orvosoknak két félre orvosok
és sebészek elkülönzése; az orvosi rendészet (politia) teljes hiá-
nya. Hát a phisicusok mik? Hatalmuk semmi. számuk nevetséges.
Biharmegyében, ha járására fölakarna vigyázni, kénytelen volna
mindig utazni és ekkor felkopna álla, a 300 frt. fizetés mellett” stb.
— Ki kel, és méltán, a tudatlan sebészek kontárkodása ellen is s
ez okból kívánja, hogy a sebészi osztály ne különböztesse el, ha-
nem a kettő egy lenne. És egyik tételében azt mondja, hogy csak
azokat kellene az orvos sebészi tudományok tanulására bocsátani,
kik philosophiát végeztek. — Valóban nem is volna ennél kívána-
tosb, mert meg kell vallani, a nélkül hogy sérteni akarnánk, a se-
bészi tudományok tanulására olly egyének is ráadjak magokat, kik
jól olvasni is alig tudnak, diákul pedig épen semmit sem, mi a vé-
nyek irásában elkerülhetlen szükség. — Ezen értekezés elolvasta
után azon óhaját támadt keblünkben: vajha minden orvosnövendék,
ki a szigorákat — rigorosa — kiállotta, az orvosi rendészet köréből
választana magának tárgyat, mellyről értekezni akar; és ne egyes
kórokat, miket könyvekből iminnen amonnan összeszedhetni. — Ezt
pedig azon egyszerű okból kívánók, mert csak így adhatna min-
denki eredeti eszméket, s így bizonyitná be hogy gondolkodó fő. —
Sz. így tön, — kinek értekezéséből, hogy minél többen olvashas-
sák a közérdekű tárgyat, a H a z a i k é p e k szerintem közölhetné-
nek némelyeket. — Végül azon óhajátunkat fejezzük ki, váljék
a gondolkozni szerető szerzőből disze irodalmunknak. T. . . .

Kérelem t. cz. levelezőinkhez. Lapjaink második félévi
számaiban gyakorlatilag kívántuk behizonyítani, hogy lapjaink irán-
ti czél szerű készségeket mennyire becsüljük, híven s boszontó pan-
gás nélkül gyorsan közöltük a becses küldeményeket, melyeket a
közögy czéljaira üdvös hatásuaknak ismerünk, és az illy szelleműek
is ezentul is méltó sorsukra számolhatnak: mert továbbra is szilár-
dúl r a z a s z k o d u n k k i t ű z ö t t e l v ű n k h ö z , m i n é l f o g v a l a p j a i n k a t a n y i l -
ványosság leghivebb organumává kívánjuk tenni, hogy megszűnjék
ama hangos panasz is, miszerint a közérdekű küldemények károsan
veszteglenek. De fájdalommal vagyunk kénytelenek megvallani, hogy
minden iparunk mellett is kitűzött elvünkhez nem mindig lehetünk
hívek, mert olly küldeményeket is kapunk, melyeket a roz irás
miatt nem olvashatván, itélet s használat tárgyaivá nem vehetünk,
ilyenek a többek között a junius 30kán és augustus 3kán
Szarvasrúl hozzánk érkezett küldemények is, melyeket ugyan ezen
okból visszautasítani kénytelenítetünk. Hogy illy bajos helyzetben,
s legyőzhetlen okok mellett ne tartassunk tehát elvünkkel ellenke-
zőknek, teljes bizodalommal felszólítjuk ezennel minden t. cz. leve-
lezőinket, méltóztassanak becses küldeményeiket t i s z t á n , s o l v a s -
h a t ó l a g h o z z á n k k ű l d e n i , s e s a k i g y v á r h a t j á k , h o g y a k i t ű z ö t t
elv szerinta Világ nyilvánosság leghivebb organuma leend. Szerk.

Irodalmi ujdonság. Színműtar kiadja Nagy Ignác. XXII.
füzete megjelent. Tartalma: „Ármány és szerelem” szomorújáték 5
felvonásban; Schiller után németből fordítá S z e n v e y . — Tu-
dományos műveltség, kiváló nemzetiség, ügyesség, ipar, izlés azok,
mellyek Nagy Ignác urat a kor figyelmébe ajánlják, és ugy látszik,
jól talált eszközeivel nem messze ő már a czélhoz, melly ünnepélyes

tárelmeit illőleg jutalmazandja. Különítve e 2-dik füzetet ajánlják: Schiller és Szenvey nevek; a gyönyörű külsőny, correctness, dús éldelet. — Ára 40 krajczár pengőben. P. I.

Könyvhirdetés. „Ügyvédek“ korszerű tervezet ezeknek ügyében ifj. Palugyay Imrétől. — E hó végével okvetetlen elhagyandja a sajtót, előfizetési ára s mintegy 10—12 ivnyi bekötött könyvnek 1 frt 12 kr. e. p., megjelenése után 2 p. frton fog árultatni. —

(Közvizsgálat). — Julius 21kén Pesten nagy dolog történt, t. i. Diplomatika, Genealogia és Heraldika — összevontva előadott tudományokból közvizsgálat. Nevetitek uraim, hogy ezt nagy dolognak mondom, elhiszem; én szomorgok nevetéseken, s fájdalom oka, hogy heten, szám szerint 7. voltunk csak, kik azon tudományokból közvizsgálatot állottunk ki; pedig uraim előadójának neve Horváth István, melly név megérdemelheté vala, hogy számos hallgatókkal tiszteltesse meg. Kérdeztétek, miért virágozik e tudomány olly csekély körben? egy szóval megfejtem: mert hazánkat méltányolni nem tudjuk. A katonai lábra alapított hazában a kereskedői szellem túlsulyra kapott, mellynek azonban üdvös hatásait észrevehetőleg, mondhatnám fogcsikorgatólag tapasztalják jelenleg sok hitelezők, sok különféle vállalatok részvényesei, kiknek erszényeik épen aszkórba fekszenek. — Diplomatika nélkül uraim nem tudjátok, hogy azon kis képek, mellyeken gondolataitokat írásban kifejeztétek, mellyeket betűknek nevezünk, mikép teremtek mikép képződtek; — diplomatika nélkül nem tudjátok emberi fajtok miveltiségi fejlődését, haladását, melly historián alapul, s a historia mi egyéb, összevont diplomák sora; és különösen mikép nélkülözhet ügyvéd diplomatikát, midőn a jogtudomány szíve a diplomatika? e nagy mese. Ifjak! k k pályatársim vagytok, s leendetek, ajánlom a tudományt, tanuljátok megismerni a bölcsőt, melly ringat. Pesten július 26. 1841. Hegedüs József.

Fejlesztési Társalkodó 62dik száma alatt. „A sebészet állapotját honunkban“ ismerteti s valóban részvétet gerjesztőleg. Ugy látszik azonban, hogy Fejlesztési nem az újabb iskola növedéke, mert iratában a régibb eskü-formáról beszél s talán nem is tudja, hogy az új iskola szellemével a régi esküforma is változást szenvedett s már 1837dik év óta a kiinduló sebészek új nyomatásu esküveléssel bocsátatnak el, miszerint csak terhesebb esetekben kényszerítetnek orvos doctorhoz folyamodni. Minden egyes hivatalnoknak a törvényes eskü a törvényes paizsa, védelme; a újiskolabeli sebészt is ez védi s így talán képesek leendünk azt is kimutatni, hogy nem csak a sebészi rendben vannak salakok hanem egyébütt is s minden testületben még abban is, melly legnagyobb joggal s általánosan tudóságot követel. De F. urank, azt tanácslom még is, minden illetlenséget törjön jelenjég. Tudjuk, hogy felette nehéz a türes mikor a sértés méltatlan s az életet támogató mindennapi sorsba vág; fájdalom állásában más módot ajánlanék t. i. a nyilvánosságot; — ki vele a csudatényekkel azért is hadllássa a publicum a nevelést, logicát, s tudományosságot mellyekkel sebész felett egy doctor különködik, s mért nagyobb egy doctor a sobésznel. — G.

Külföld.

Spanyolország. Jul. 18. Barcelonában, mikorra a lázadás kiütendő vala, a zavargók Balmes mérsékelti ügyvéd testét, ki tavaly az nap gyilkolnak meg, ki akarták a sírba ásní, a piaczon megégetni, és hamvait szélnek bocsátani. A katonaság erőtelj föllépte eleit véve minden rakoncátlanokodásnak. De most a hadsereg közt kezd az ingerültség terjedni, és az azt kezd hinni, hogy az ország kincsét egyedül a királyi őrezredek emésztik fel, és szükségesnek látja maga jóvóltaért azok eltöröltetését. A testőrség, melly 6 gyalog és 4 lovas ezredből áll, fel akarja szerkezetét kiváltsággal együtt tartani, és mivel az egész pattantyusság, és a lovaság harmad része, pártján van, az összeütközés rettenetes lehetne. — Espartero megtöltötte Krisztina királyné névnapja megtartását, de azért azt a kir. testőrség tisztikara megünnepelte. — Arguelles a tanács előtt tette le a gyámisági esküt, és a két királyi növedéknek tüstént megtöltötte a közvetlen levelezést anyjával. — A hatósági elnök következő felszólítást bocsátott július 16kán a barcelloniakhoz: „A spanyol szabadság ellenségi még nem hagyta fel azon reménnyel, hogy a polgárháborút a felszigeten újra ki lobbanthatják. A Franciaországban tartózkodó carlosi szökevények igyekeznek megzavarni a rendet, és elvakultokban Cataloniát akarják a villogás piaczává választani. A legújabb események városunkban és Sabadellen is mind azon carlosi junta műve, melly Toulouseban összeült. Abizonyos, hogy a paritúo junta nagy mennyiségű pénzt kap Olaszországból, mellyet aztan e tartományba küld, hogy Barcelonában s a cataloniai gyári munkások közt lázadást támaszson. A partosok fűczelja a regens és az alkotmányos kormány megbuktatása. (OB.WZ.)

☞ **E folyó félèvre lapjainkbul még folyvást teljes számmal szolgálhatunk, de a megrendeléseket kérjük minél előbb megtéetni. Reményljük: hogy eddigi kegyes pártfogóink igyekezetünket méltányolva, továbbra is részvéttel maradandnak intézetünk iránt.**

Szerk.

Világi politikai, tudományos, művészeti folyóirat. Asmertelő gazdasági társalpjával minden héten két két íven jelen meg. — Előfizetheti barátok piacán a Kecskemeti — most egyetemi — és aranyhímző utca 110dik számalatti sarokház 2dik emeletében, félèvre 4 frt 48 kr., egy sor hirdetés 3 kr. pengő.

Szerkesztő tulajdonos **Borsos**. — Nyomatja L. auderer L. és Heckenast G.

Nagybritannia. Victoria királynét Bedford hercege a legnagyobb fényvel fogadta mezei jószágán, és a királyné a várkertí sétá közben egy pillanatig sem távozott Melbourne lord karjáról és úgy tetszett, mintha egy atya vezette volna leányát karon. Ezen bizodalmas társalkodása a királynénak eléggé mutatja erzelmit a toryk ellen. A toryk közül egyedül csak Wellington hercege volt jelen. —

O'Connelltül egy magas rendű hölgyesaját kezeirását kérte, hogy több nagy ember kézirat-gyűjteményiben a moszka czárnak azt is megküldhesse. O'Connell titoknokával megtagadó választ iratott, és a legkeményebb kifejezéseket sem kímélte. Előhozta benne Lengyelországot és Sibiériát, előhoz nehány nevet a romai csaszárook történetéből, előhozta a részrehajlatlanul ítélő utóvilágot és e szavakkal zárja be: „ezen okokbul O'Connell ur minden személyes tisztelete mellett is, asszonyságod kívánságát, bár milly csekély legyen is, nem teljesítheti, mivel a becsület és lelkismeret tilja neki ez esetben . . . legkisebb udvariságot is mutatni.“

Franciaország. Garnier-Pagés helyébe Ledru-Rollin választott meg követnek, ki tüzes beszédeben kijelenté, hogy ő a legszélőbb baloldalhoz tartozik. — A különféle pártokról így nyilatkozik: „A doctrinár csapat bizonyos csinált legitimitáson kérődzik, mellyet sem a nép, sem a régi hagyomány nem szentesite, apró cseprő koholmányon ragódik, melly sem nem isteni, sem nem nép jog, mellyet csak egyesek hasznára találak fel. Thiers és pártja a júliusi zendülésben csak uralkodó családválasztást lát, vagy szerződött alkotmányt az engedett helyett, az 1815ki szerződésben felbomolhatatlanságot, és a nép szolgálatában lépcsőt a hatalomra, mellyet azonnal szétörnek, mihelyt türe jutottak. Barrot és az övéi csak árnyéklati e pártnak, kevésbé romlottak; illedelmest tartásnak, és a szabadelműség fényzőnötül övezvök, de épen olly kevésse gondolnak a néppel, mellynek hangosb szavatul rettegnek, és azért azt a választási jog kiterjesztése által akarnak elfojtani. A legitimitás a nép beszédét és elveit mesterkélilik, mellyet olly soká nyomtak, de ezek mindent csak azért tesznek, hogy a hatalmat ismét kezökre kerítsék, és szép beszédek nagyon rútul elferdítik szajokat. Szóval neki minden párt elélemült és elaggott. — Legelső feladatának tekintí az adó megvizsgálását, Színt olly fontos a díjazás kérdése roppant aránytalansága, miszerint a fiatal lány 6 soust keres napjában munkája által, a gyöngö gyermek korán erejét meghaladó munka által kényelen kenyeret keresni, mellyet szülei nem szerezhetnek neki. A kamrátul nem vár egyebet, mint reményszikat, melly a válassz felírásban mutatkozik, és mellyben több bök van a kormány számára. A keleti kérdés elötte Franciaország legyalázása; Páris megerősítése a szabadság megtámadása. Mi őt illeti, igeri: hogy elődei nyomdokát, millyenek Sieyes, Carnot, Constant, Lafayette, Cormenin, Garnier-Pagés mindig híven követi. — Ledru-Rollin ezen beszédét a radikálok nyilatkozványának tartják. — A National ellene mond a Journal des Debats azon vádjának mintha a republicanusok megtagadnak a júliusi zendületet, mert az háboruzenet volt a külföld ellen, ovas az 1815diki szerződés ellen, elégtétel Watterlooért, és nem új jogkérelem. — A Franciaák Abd-El-Kader követét elfogtak, és nála két nagy fontosságú levelet találtak, az egyik felszólítás az arabokhoz, a másik bizodalmas nyilatkozat Miud Ben Arashoz, ki három évvel ezöböt követ volt Párisban. Az előbbiben büszkén, bátran bizatva és keleti virágokkal szól az arabokhoz, igyekszik nemzeti büszkeségüket, gyűlölségüket ébreszteni. győzelemmel bizatja és a franciaik romlasával. A második levélben már nem a vezér szól, hanem a kormányfi, megismeri a veszélyt, melly felette függ, és a franciaik tulnyomó hatalmát; kivált Mëshara elfoglalását tartja magára nézve nagy csapásnak, minek következtiben vagy a pusztába kell vonulnia, vagy Marokkóba menekülnie. Fő gondja, ugy mond, az arabokat nem harezba vinni a franciaik ellen, hanem eltávolítani tőlök; ha a franciaik csupán magokra lesznek szorulva, akkor vége lesz uraságoknak. — Garnier-Pagés emlékere a harmadik közlés szerint 3358 frank gyűlt be. (OB.WZ.)

Az ellenzési lapok hevesen kikelnek a toulousei helyhatósági tanács és nemzetőrség feloszlatása ellen, a nemzetőrség ugy mond már több városban el van törölve, és a kormány oda törekszik, hogy annak számát mind inkább kevesítse, mivel a júliusi zendület az alkotmány megtartása feletti örködést a nemzeti őrségre bizta, Arzac is a helyhatósági tanács volt elnöke hatalmas óvást tett lapjában ennek s a nemzetőrségnek feloszlatása ellen; de olly nyomosan senki sem nyilatkozott e dologban, mint a Gazette du bas Languedoc. (OB.WZ.)

Egyveleg. Poroszországban némelly papok panaszokdakt azért a hadminiszternek, hogy a lakosok vasárnap tartanak fegyvergyakorlást és azt a vasárnap megszenteltetésének neveztek. Mire a hadminiszter köv. válaszolt: „A haza oltalmára szolgáló honvédi (Landwer) gyakorlat semmikép sem lehet vasárnap megszenteltetésének nevezni; az ollyan szent, mint maga a vallás. De az isteni tisztelet óráji minde. esetre szabadok maradnak, a vasárnap többi részít pedig a honvédó, a haza szolgálatára tartozik fordítani. — Mehemed Ali befolyása naponkint öregből a portánál, részít az ajándékozgatás, részít azon félelem miatt hogy az europai hatalmak fel akarják magok közt osztani a birodalmat, miert is mindenkép egységre törekszenek, és azt hiszik, hogy Egyiptommal egyesühen egész Európának megfelelhének, a nélkül pedig mind ketten romlásra jutnak. — Mint beszélük Kreta sík része meghódolt már a sultánnak. — Párisban ez év első feleben született 10 ezer gyermek házasságból, természetes született 4735; 12,660 ember meghalt, 4400 házassodás történt és halotházba 150 halott tetetett.

Ugy hisz
adni; midő
nác; urra
legkedvezőbb
ségnek ezen
esedezem. —

„Midőn
téshez fogok,
szükségei kö
melly a nemz
és bánatnak F
zetét, mellyet
gas és szent
észnek, értele
kodást egyirá
higgadt kebe
szándék és ig
nagy kérdése

Illy szö
öröme hivta
zességet hitt
hol 1841 ele
a nemzet élet
nyesség mind
korának vidá
gyülés folytá
közékkárral
értelmes haza
ígérő Pesti H
megmondunk
hasab; melly
tönt érez, és
gondolat röpt
békében, har
más mellett
bantja; — I.
saját vélemény
melly önháta
százereket á
kajtások és s
korholás korá
vényhozás kö
nek, jóakara
testet és haza
mában keletk
hiv tükrét ad
háza lett. —
önhittséggel
eselekedvén
döje lesz. Me
ban mint felj
liberaliskodás
gári s hazai
liberalis legy
hessenek a s
azt hiszi az i
dőség, gyöng
harsogó, élj
eleménye. —
a törvényess
tisztabb, a leg
veltség, mélt
honfi a legsu
lést sem érde
haladás a lib
— Mind ezen
mellyik azok
Mind ezen hi
Ez egé
szaki sajtó:
nyilvános fel